

Latvijas Nacionālā bibliotēka

Preses apskats

03-02-2022

Sagatavoja:

Uzziņu un informācijas centrs

Informācijas pakalpojumu un starpbibliotēku
abonementa nodaļa

Latvijas Nacionālajā bibliotēkā apskatāma senākā dzīvā grāmata latviešu valodā

Līdz 29. janvārim Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) 5. stāva izstāžu zālē, ievadot LNB vairāku gadu notikumu ciklu “Latviešu grāmatai 500”, skatāma izstāde “Atgriešanās. Senākā dzīvā grāmata latviešu valodā”. Tā sniedz iespēju klātienē Rīgā aplūkot senāko saglabājušos latviešu valodā izdoto grāmatu – nīderlandiešu jezuīta Petra Kanīzija (*Petrus Canisius*, 1521–1597) latviski tulkoto, 1585. gadā izdoto katechismu.

Ir zināms, ka vecākais iespiestais teksts latviski ir izdots 1525. gadā, bet tas gāja bojā Reformācijas laikmeta reliģisko grupu cīņās. Savukārt Kanīzija katechisms bija

svarīgs palīgs jezuītu ordenim centienos katoļticībā atgriezt no katoļu baznīcas attālinājušos Livonijas pamatiedzīvotājus – latviešus, kuŗi pēc Reformācijas bija kļuvuši, vai nu par luterāņiem vai atgriezušies pie senču ticības. Lai gan šī grāmata ir ļoti būtisks latviešu tautas kultūras mantojuma piemineklis, tā ikdienā neatrodas Latvijā. Šī izdevuma vienīgā pilnā eksemplāra pastāvīgā mājvieta ir Upsalas Universitātes bibliotēka (UUB, Zviedrija). Pāri Baltijas jūrai to 1621. gadā kā kara laupījumu kopā ar citām jezuītu grāmatām aizveda zviedru karaspēks. Tomēr, pateicoties sadarbībai ar UUB, Kanīzija katechisms uz izstādes laiku ir atgriezies Rīgā.

Izstādi caurstrāvo “atgriešanās” motīvs. Atgriešanās ir daudzveidīga. Atgriešanās ir atgriešanās pie zaudētās ticības – no luterānisma vai pagānisma katoļticībā. Atgriešanās ir arī katechisma atgriešanās Rīgā,

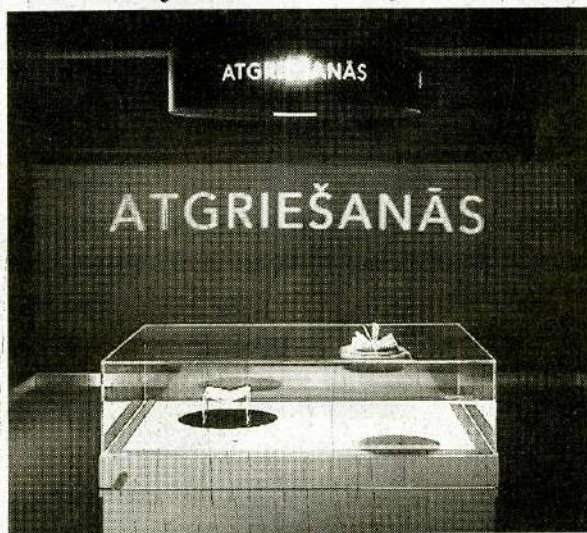
no kurienes to kopā ar jezuītu kollēģijas grāmatām aizveda zviedru karaspēks. Atgriešanās ir arī atgriešanās pie iespiestās valodas sākumiem, pievēršot uzmanību senākajiem tekstiem latviski, sagaidot latviešu grāmatas piecsimtgadi 2025. gadā.

Izstādes kurators un tekstu autors ir Gustavs Strenga, dizaina autores – Anete Krūmiņa un Madara Lesīte-Volmane, projekta vadītāja – Anda Boluža.

Izstāde ir Rīgas jezuītu kollēģijas bibliotēkas (1583–1621) projekta daļa, kas ietilpst projektā “Latvijas valstiskuma idejas vēsturiskais ceļš kopējā Eiropas kultūras telpā” (tiek īstenots Latvijas valsts simtgades programmas ietvaros).

Projekts īstenots Valsts pētījumu programmas projekta Nr.VPP-IZM-2018/1-0022 “Dokumentārā mantojuma izpētes nozīme, veidojot sinerģijas starp pētniecību un sabiedrību” ietvaros.

Augusts Zilberts
Latvijas Nacionālā
bibliotēka

100 kartes pirms Latvijas valsts

Kartes liecina par Latvijas vēstures notikumiem no 1795. līdz 1917. gadam

(Ism.lv) Iznākusi jauna grāmata “100 kartes pirms Latvijas valsts”, kas ilustrē kultūrvēsturiskus notikumus, sākot no 18. gadsimta beigām, līdz pat Latvijas Republikas dibināšanai.

Latvijas kartografijas vēstures izzināšana var kļūt par aizraujošu nodarbi – par to jau pārliecinājušies daudzi kultūrvēstures mīļotāji, kas

ieciņījuši Latvijas Nacionālās bibliotēkas un karšu izdevniecības “Jāņa sēta” vērienīgo grāmatu “100 gadi 100 kartēs”, kas aptvēra laika posmu no Latvijas valsts dibināšanas līdz 2017. gadam. Grāmata “100 kartes pirms Latvijas valsts” ļauj ieskatīties Latvijas vēstures notikumos no 1795. gada līdz 1917. gadam. Daudzas no grāmatā publicētajām kartēm plašākai publikai redzamas pirmo reizi.

“Grāmatas tapšanas laikā tika atklāta pirmā karte latviešu valodā, kas tapusi 1836. gadā un attēlo Palestīnu Jēzus Kristus dzīves laikā. Šo karti veidojis mācītājs Augusts Derneris, un viņš šo karti pievienojis rakstam, kur latviešu lasītājiem māca sastādīt arī pašiem savas kartes, jo tolaik galvenā literatūra

bija Bībele,” stāsta Latvijas Nacionālās bibliotēkas Karšu lasītavas galvenais bibliografs, grāmatas autors Reinis Vāvers.

Grāmatas redaktors Jānis Barbans stāsta, ka ilgu laiku par senāko karti tika uzskatīta cita – 1839. gada karte, kurā Ziemeļpols, piemēram, tiek saukts par Ziemeļu viduci.

“Pati senākā karte, ar kuru sākas šis izdevums, ir 1795. gada, un šī karte nāk no grāfa Mellīna Vidzemes atlanta, kas ir monumentāls veikums mūsu reģiona kartografijā 18. gadsimtā,” teic redaktors un rāda vēl vienu zīmīgu karti, kurā atspoguļota choleras izplatība Rīgā 1871. gadā: “Šeit varam redzēt sarkanos punktiņus, kur cholera visvairāk plosījusies, tā ir tā laika un mūsdienu Maskavas priekšpilsēta, kur bija sliktāki apstākļi.”●

Anete Lesīte
LTV Kultūras ziņu
redaktore

Par projektu “Vērtīgo grāmatu iepirkuma programma publiskajām bibliotēkām”

Līvānu novada Centrālā bibliotēka ir saņēmusi Latvijas Nacionālās bibliotēkas īstenotā projekta “Vērtīgo grāmatu iepirkuma programma publiskajām bibliotēkām” iegādātās 353 grāmatas par summu 3576 EUR, kas paredzētas visām Līvānu novada bibliotēkām. Vērtīgo grāmatu iepirkuma programma publiskajām bibliotēkām īstenota Latvijas Kultūras ministrijas izstrādātā rīcības plāna Covid-19 seku likvidēšanas ietvaros. Iepirkumam piešķirtais finansējums – 300 000 EUR no valsts budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem.

Iepirkumā tika iekļautas grāmatas, vadoties pēc šādiem kritērijiem: starptautiska un nacio-

nāla līmeņa literatūras un grāmatu mākslas konkursos nominētas un apbalvotas grāmatas, latviešu oriģinālliteratūra, tostarp arī nozīmīga nozaru literatūra, augstvērtīgi, kultūrvēsturiski nozīmīgi daiļliteratūras un nozaru literatūras tulkojumi (67% oriģinālliteratūra un 33% tulkojumi) arī starptautiska līmeņa literatūras balvas ieguvuši vai nominēti izdevumi (Nobela prēmija literatūrā, Bukera balva, Pulicera balva, Gonkūru balva u. c.), kā arī atsevišķi ekspertu komisijas ieteikti izdevumi.

Cienījamie lasītāji, aicinām apmeklēt Līvānu novada bibliotēkas un novērtēt projekta grāmatu klāstu!

Avots: Līvānu Novada Vēstis

Datums: 20-01-2022

«Bibliotekāram jābūt ar draudzīgu sejas izteiksmi»

Agrita Blumberga

Par to, ka mūsu kultūrvidē būtu daudz nabadzīgāka, ja Talsos nestrādātu Ilze Jaunbērziņa, 26. janvārī ikviens varēja pārliecināties Talsu Galvenās bibliotēkas pasākumu ciklā «Mazpilsētas stāstniece». Ilze savu darbu mūžu aizvadījusi, strādājot bibliotēkās — vispirms Pūņu bibliotēkā, vēlāk Talsos, pildot metodiskās pienākumus, un visbeidzot — no 1983. gada vadot Talsu bērnu bibliotēku. Laika gaitā viņa nonākusi pie secinājuma, ka labam vadītājam savos darbiniekos jāprot ieraudzīt to, kas viņiem vislabāk padodas, savukārt attiecībā uz lasītājiem — jābūt klātesošam.

Sobrīd Ilze jau divus gadus ir pelnītā atpūtā — no darba bibliotēkā viņa neaizgāja tāpēc, ka būtu pietrūcis spēka, tieši otrādi — pārskirt jaunu lappusi viņa vēlējusies brīdī, kad spēka vēl pietiek. «Esmu nostrādājusi 52 gadus — visu savu darbu mūžu novērtējot, izsecināju — ir laiks doties. Man bija dažas par to, kā es jutušos, jo man nav vairs priekš, kas paņem daudz laika, bet viss sakārtojas. Šobrīd aizraujos ar nūjošanu un peldēšanu. Šād tad iedomājos — kā es varēju visu mūžu pavadīt slēgtās telpās? Darba dienas bija pietiekami garas. Tagad es pēc svaiga gaisa alkstu kā zivs pēc ūdens,» atzīst ilggadējā bērnu bibliotēkas vadītāja.

Aukstā, bargā ziemā, krēslas stundā

Par savu dzimto pusi viņa sauc Vandzeni un «Mākalnu» mājas, kas savu nosaukumu nav ieguvas nejausi. «Man ar māliem ir saistība cauri visam mūžam — piedzimusi «Mākalnu» mājās, tagad dzīvoju Mālu ielā... Atceros māļainās dobes, kas man bija jāravē, — neatkarīgi no tā, vai saule bija izkarsējusi, vai lietus uzlījis, nekad nebija skaista ravēšana, kā tas tagad ir Mālu ielā, kur zeme ir irdena. Tā kā nezināju, ka zeme var būt irdena un jauka, vienkārši to pieņemu. Esmu dzimusi janvārī — aukstā, bargā ziemā, krēslas stundā — tā man mamma atbildēja, kad jautāju, kurā stundā esmu piedzimuši. Krēslas stunda vijas cauri visam manam mūžam un ir ietekmējusi arī darba pasākumus, piemēram, Ziemeļvalstu lasījumus, kas notiek rītausmas stundā un krēslas stundā. Tas mani fascinēja, tāpēc ar diezgan lielu aizrautību organizēju šo projektu.

No lopiem mums saimniecībā bija govys, aitas, cūkas, visi un milzīgs titaru bars. Vietā, kur dzīvot, apkārt bija tikai puikas, līdz ar to savu bērnu būtu atceros puiku barā. Man ir arī septiņus gadus vecāks brālis, kurš šobrīd ir mūžībā. Mamma strādāja lauku brigādē, brālis bija skolā, man nebija ne auklītes, ne kāda cita cilvēka blakus... Tā es uzaugu. Mums apkārt bija skaisti grāvīši, kur auga visas iespējamās tējas un meža zemenītes. Ja tika vārīta skābenu zupa, mans uzdevums

«Vadītājam arī pašam jāiet pie cilvēkiem — tu nevari zināt, kā jūtas bibliotekārs, ja tu pats nekad neesi runājis ar saviem lasītājiem,» uzsvēr ilggadējā bērnu bibliotēkas vadītāja Ilze Jaunbērziņa (no kreisās).
Edgara Lāča foto

bija salasīt milzīgu bļodu ar skābenēm. Netālu no mūsu mājām bija arī ar zāli apaugušas grants bedres, kur mēs ar puikām slēpojām. Lecu no trampīnēm ar lielu aizrautību, nezināju, ka meitenei prātīgāk jāuzvedas, skatījos, kā puikas to dara.

Skolas gaitas sāku Vandzenes vidusskolā, kur bija brīnišķīgi pedagogi. Atceros latviešu valodas skolotāju Maiju Krēzi — lielām, brūnām acīm, kārtīga literāte... Viņas vīrs bija matemātiķis, man matemātika nepadevās, bet viņš bija no tiem skolotājiem, kas mūs lika mierā, ka tik mēs daudz maz apjēdzam,

ap ko lieta grozās. Eksāmenus par brīnumu noliku tīri ciešami. Vēl bija Kristbergu pāris, skolotāja Rasma Kristberga iemācīja angļu valodu tā, ka augstskolā vairs nebija jāmacās, jo to, ko mums mācīja, es jau zināju. Viņas vīrs, fiziķis, arī mūs lika mierā, līdz ar to man nav pārdzīvojumu, ka man skolā būtu darīts pāri vai es būtu slikti juties,» atklāj I. Jaunbērziņa.

«Nezināju, kāda ir dzīve citās bibliotēkās»

Bērībā viņa vēlējas kļūt par pastniecei, bet galu galā nosliecās par labu bibliotekāra profesijai. «Mums bija mazs melnbalts televizors, kur rādīja filmu par jaunu meiteni, kura iznēsāja pastu un visus iepriecināja. Vidusskolas pēdējā gadā izlēmu, ka mācīšos par bibliotekāri. Mamma jautāja — tu nepelnsi sev iztiku? Jau tajos laikos likās, ka tas ir maz atalgojums darbs, bet es neklaušījos. Vandzenes ciema bibliotēkā strādāja manas draudzenes tēvs — tieši tādām, manuprāt, bija jābūt bibliotekāram. Iestājos Latvijas Universitātē un sešus gadus nomācījos neklātienē, jo tolaik dienas nodaļas nebija. Septembrī braucu uz Talsiem, uz kultūras nodaļu pie toreizējās nodaļas vadītājas Skaidras Zvejnieces. Tā kā Pūņās bija brīva bibliotekāra vieta, devos uz turieni. Bibliotēka atradās skolas bēniņos. Mums ļoti bieži bija jātaisa inventarizācijas — bibliotēku inventarizējam mēs, trīs bibliotekāri, un ciema padomes pārstāvis.

Daži plauktiņi bija paredzēti 1.—4. klašu bērniem, bet 5. un 6. klašu audzēkņiem taja laikā literatūra nebija gandrīz nekādas, šī auditorija bija apieta. Ziemā brīdām pa kupenām, gājām kūtiņ un skaitīva lopus. Tolaik nedrīkstēja turēt vairākas govys, bet, ja saimniekam bija divas, trīs govys un viņš ar tām tika galā, nereti tika pievērtas acis. Mans mikrorajons bija samērā liels — pie vecākiem cilvēkiem gāju ar grāmatu somu uz mājām. Reiz, ieejot sētā, man gāgādams metās virsū zosis! Laidu riņķi somu, līdz tai notrūka rokturis... Pēc tam pavadīju pie saimnieces vairākas stundas — viņa mani iztaujāja un daudz ko stāstīja arī par savu dzīvi. Tas bija ļoti interesanti.

Pārceļoties uz Pūņām, man kļūstotavas otrajā stāvā ierādīja dzīvokli. Aukstajā laikā liku galvā ausaini, vilku vilnas zeķes un pilcus, jo krāsni nevarēja piekūrināt. Bibliotēkā parakstīt nevarēju, jo tinte bieži vien bija sasalusi un pildspalva atdūrās pret ledu. Darba bija daudz, bet es neteiktu, ka biju pārmocījusies vai nelaimīga, nezināju, kāda ir dzīve citās bibliotēkās.

Vienotais punkts — izglītības iestādes

Pēc tam, kad I. Jaunbērziņa trīs gadus bija nostrādājusi Pūņās,

Pārceļoties uz Pūņām, man kļūstotavas otrajā stāvā ierādīja dzīvokli. Aukstajā laikā liku galvā ausaini, vilku vilnas zeķes un pilcus, jo krāsni nevarēja piekūrināt. Bibliotēkā parakstīt nevarēju, jo tinte bieži vien bija sasalusi un pildspalva atdūrās pret ledu. Darba bija daudz, bet es neteiktu, ka biju pārmocījusies vai nelaimīga, nezināju, kāda ir dzīve citās bibliotēkās.

galu galā tomēr atnācu uz Talsiem. Savu pirmo darba dienu īsti neatceros, bibliotēka atradās Lielajā ielā, agrāk Gagarina ielā, otrajā

mājā no baznīcas kāpnēm. Tur bija neliela lasītava un liels skatlogs, kur varēja ļoti jauki izkārtot grāmatas. Bija arī neliela telpiņa mazajiem bērniem. Kad nācām iekšā, vienmēr smaržoja pēc vaska. Atceros, kā jutos, gatavojot pirmo grāmatu apskatu... Viena no pamatskolām atradās tagadējās muzeja telpās —

biju sasaukusi vairākas klases, un kaut gan biju likusi eksāmenus un runāju cilvēku priekšā, biju tā nobijusies, ka sākumā nedzirdēju, ko runāju. Man bija sevi jālauzī. Tā es visu mūžu sevi esmu laužusi — arī tad, kad kļuva par metodīki. Man bija jārunā visu rajona bibliotekāru priekšā un jāsaņemas norādījumi vecajam, gudrajam kundzēm. Pamazām ierunājos, un man tas vairs nesagādāja grūtības. Neliels satraukums bija vienīgi tad, kad ciemos tika uzacīnāts rakstnieks. Tā ir liela atbildība — ja domā, ka rakstnieks teiks un kā bērni to uzvers. Sākumā man bija grūti kontaktēties ar rakstniekiem un meklēt koordinātas, bet Hilda to bija praktizējusi, un es to intensīvi pārņemu. Redzēju, ka bērniem ir svarīgi redzēt rakstnie-

ku dzīvē. Aicināju visus, ko vien varēju, tajā skaitā arī ilustratorus un tulkotājus. Tā kā katru gadu likvidē gan bērnu dārzus, gan skolas, bibliotekāram jābūt ļoti radošam.

Tas ir graujoši, jo skola un bērnu dārzs ir vienotais punkts, vietiņa, kam kaut ko dot. Nevar pajauties uz to, ka tu uztaisīsi afišu, ieliksi avīzē vai facebook, un tad nu bērni nāks. Ja tu gribi, lai grāmatu iepazīst masveidīgāk, ir jāpievērš skolotājam — viens skolotājs pastāsta otram, un ķēdīte aiziet tālāk.

Pakāpeniski Talsu novadā ieviesu arī Lielos lasišanas svētkus. Valstiskā līmenī tos ieviesa Bērnu literatūras centra vadītāja Silvija Tretjakova. Vērtēju viņu ļoti augstu — viņa ir inteligenta, māc valodas un prot ieraudzīt pasaules novitātes, ko vajadzētu pārņemt. Lielajos lasišanas svētkos bērni lasa un vērtē dažādas grāmatas. Kad bērni pusgadu ir lasījuši, februārī ir noslēgums — uz Kipsalu varēja braukt viens bibliotekārs un viens ekspertiņš. Trīs gadus braucām, bet visi tik un tā netika. Sapratu — ja uztaisīsim lasišanas svētkus šeit, varēs atbraukt visi. Sākumā tikāmies tautas namā, bet tad tas kļuva par mazu un mēs pārcēlāmies uz sporta namu,» atklāj I. Jaunbērziņa.

Pienākumi, ko veikt ar prieku

Labam vadītājam savos darbiniekos jāprot ieraudzīt to, kas viņiem vislabāk padodas. Ja viņš nejutās brīvā, runājot cilvēku priekšā, liec viņu mierā, līec viņam darīt kaut ko citu, bibliotēkā darbi ir visvisādi! Uztici viņam tādas pienākumus, ko viņš veiks ar prieku!

Vairākus gadus viņa ir strādājusi arī par metodīki darbā ar bērniem. Lielu paldies par gūto pieredzi viņa velta Skaidrai Zvejnieci, kura parādīja, kā pareizi jāanalizē bibliotēkas darbs. «Daudz deva tas, ka biju strādājusi Pūņu bibliotēkā un zināju, kā tas ir, kad tev vienam

par visu jāatbild. Jebkurā darbā ir prasības prasību pēc, kas lietas būtībā un darbā ar cilvēkiem neko daudz nemaina. Aizbraucot uz kādu vietējo bibliotēku, redzēju, ka bibliotekārs nav salicis kartiņas pēc tēmām, bet kurš tad no bērniem to kastīti pēta? Lielāku uzmanību pievērsu tam, kā viņam iet ar cilvēkiem, vai pie viņa grib nākt, vai viņš ir atvērts un vai viņš kaut ko var ieteikt. Kad Hilda gāja prom, viņa man teica — tu būsi vadītāja! Dzīvojam ģimeniski — uzskatu, ka mūsu bibliotēka bija laba bibliotēka. Labam vadītājam savos darbiniekos jāprot ieraudzīt to, kas viņiem vislabāk padodas. Ja viņš nejutās brīvā, runājot cilvēku priekšā, liec viņu mierā, liec viņam darīt kaut ko citu, bibliotēkā darbi ir visvisādi! Uztici viņam tādas pienākumus, ko viņš veiks ar prieku! Vadītājam arī pašam jāiet pie cilvēkiem — tu nevari zināt, kā jūtas bibliotekārs, ja tu pats nekad neesi runājis ar saviem lasītājiem. Tu darbiniekam kaut ko pārmet, bet vai tas ir pareizi un taisnīgi? Ja tu vērtē kādu cilvēku, mēģini ielast viņa adā! No Hildas iemācījos, ka cilvēkiem, kas tev nāk pretī, ir jāpateicas. Tāpat silti jāuzņem rakstnieki un citi cilvēki, kas pie tevis brauc ciemos. Jebkuram bibliotekāram, nebūt bērnu bibliotekāram, jābūt ar draudzīgu sejas izteiksmi, lai cilvēks justos gaidīts,» pārdomās daļas I. Jaunbērziņa. ■

E-grāmatu bibliotēka pastāv jau 3 gadus

Trīs gadus jau pastāv "3td.lv" e-grāmatu bibliotēka. Bibliotēkas īstenotāji, satura veidotāji un lasītāji aicina iedzīvotājus izmantot iespēju, lai tiešsaistē lasītu kādu no vairāk nekā 500 e-grāmatām latviešu valodā.

Trīs gados e-grāmatu klāsts www.3td.lv ticis regulāri papildināts. – Tas summējas skaidrā rezultātā, ko var mērīt gan bibliotēkā pieejamo grāmatu, gan aizvien augošajā lasītāju skaitā. Un, protams, gandarījumā, ka mums ir tāda iespēja visās Latvijas pašvaldību bibliotēkās bez maksas elektroniski lasīt jaunas, vērtīgas grāmatas. Īpaši nozīmīgi man šķiet arī tas, ka "Trešā tēva dēla" e-grāmatu bibliotēka kļuvusi par labu iespēju lasītājiem pandēmijas laikā, kad vairākkārt izsludinātās ārkārtējās situācijas dēļ bibliotēkas klātienē bijušas visai ierobežoti pieejamas, – uzsverot projekta nozīmi, gandarījumu par "3td.lv" e-grāmatu bibliotēkas pienesumu svinīgi puda Latvijas Republikas kultūras ministrs Nauris Puntulis.

Kopš 2019. gada, kad tika atklāta e-grāmatu bibliotēka platformā www.3td.lv, aktīvo lietotāju skaits pirmā darbības gada beigās bija 5500, savukārt 2021. gadā lasītāju pieaugums ir teju trīskāršojies, sasniedzot gandrīz 16 000. No tiem aptu-

Pandēmijas laikā elektronisko grāmatu bibliotēka ir īpaši aktuāla.

veni puse jeb 49% lietotāju saturu izvēlas patērēt viedtālrunī, bet nedaudz mazāk jeb 46% cilvēku e-grāmatas lasa datorā.

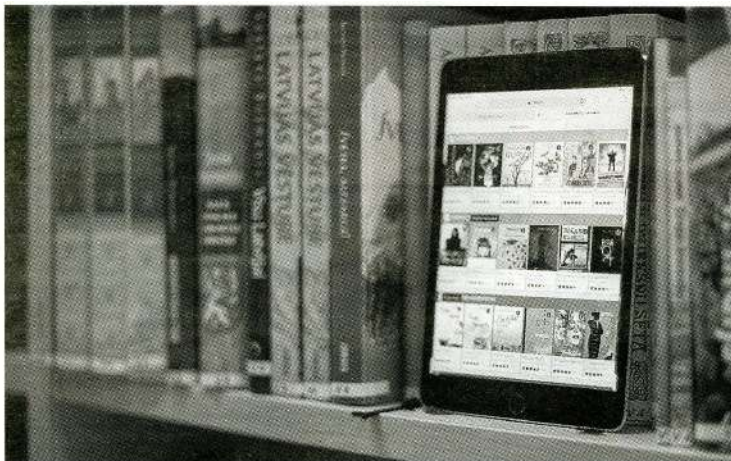
"3td.lv" e-grāmatu bibliotēka ir valsts finansēts pakalpojums, kas pašvaldību publisko bibliotēku lietotājiem piedāvā lasīt e-grāmatas tiešsaistē, izmantojot viedās tehnoloģijas, piemēram, tālruni vai datoru. Šādu iespēju Valsts vienotajā bibliotēku informācijas sistēmā nodrošina projekta pārvaldītājs – Kultūras informācijas sistēmu centrs un platformas izstrādātājs – informācijas tehnoloģiju uzņēmums "TietoEVRY" sadarbībā ar izdevniecībām – "Apgāds Zvaigzne ABC", "Latvijas Mediji", "Apgāds Mansards", "Jumava" un "Prometejs".

"3td.lv" e-grāmatu bibliotēkas priekšrocība ir tā, ka nepastāv rinda, jo visas grāmatas, kas pieejamas www.3td.lv, var izmantot neierobežots skaits lasītāju. Vienam lietotājam vienlaikus var izsniegt divas e-grāmatas, bet, virtuāli nododot atpakaļ paņemtās e-grāmatas, mēneša laikā kopā pieejamo e-grāmatu skaits vienam lietotājam ir 18 e-grāmatas.

Platforma www.3td.lv no pilotprojekta dažās Latvijas bibliotēkās pēdējo triju gadu laikā ir izaugusi par e-pakalpojumu, kas bibliotekāru vērtējumā par 2019. gadu saņēma apbalvojumu "Gada notikums Latvijas bibliotēkās", kura pasniegšanu ik gadu rīko Latvijas Bibliotekāru biedrība. □

Avots: Ludzas Zeme

Datums: 21-01-2022

PAPILDINA. E-grāmatu bibliotēka neaizstāj fiziskās bibliotēkas apmeklējumu, tās viena otru papildina.
FOTO: PUBLICITĀTES

Interese par e-grāmatām pieaug

Šomēnes aprit trīs gadi, kopš Latvijas publiskās bibliotēkas ikvienam lasītājam piedāvā bez maksas lasīt latviešu autoru un tulkotos darbus e-grāmatas formātā tiešsaistē viedierīcē vai datorā. 3td e-grāmatu bibliotēka - tā ir iespēja izmantot ērtu, vienkārši lietojamu platformu drošā e-vidē, kurā pieejams leģāls saturs.

Kā uzsver Alūksnes pilsētas bibliotēkas direktore Iveta Ozoliņa, tas ir valsts finansēts pakalpojums, ko Valsts vienotajā bibliotēku informācijas sistēmā nodrošina Kultūras informācijas sistēmu centrs un informācijas tehnoloģiju uzņēmums "Tieto-EVRY" sadarbībā ar izdevniecībām "Apgāds Zvaigzne ABC", "Latvijas Mediji", "Apgāds Mansards", "Jumava" un "Prometejs".

Novērtē e-grāmatu bibliotēkas priekšrocības

"Lasītāji ir novērtējuši 3td e-grāmatu bibliotēkas priekšrocības, jo nav rindu, visas plauktos redzamās grāmatas vienlaikus var izmantot neierobežots skaits lasītāju. Ir ērta pierakstīšanās, saturs ir leģāls, ir ērti nokopēt un atzīmēt citātus. Nav jāvada līdz fiziskā grāmata, dodoties atvaļinājumā, uz

Uzziņai

Zane Zusta - 3td e-grāmatu bibliotēkas visvairāk lasītā darba "Tarakāni manā galvā" autore.

Alūksnes reģiona (Alūksnes un Apes novads) bibliotēkās uz 2021. gada 31. decembri:
3td e-grāmatu bibliotēkas lasītāji - 244
e-grāmatu izsniegums - 1186
2021. gadā jauni reģistrēti lasītāji 3td e-grāmatu bibliotēkā - 40
e-grāmatu izsniegums - 414

laukiem, lidmašīnā, ceļojot, gaidot rindā, braucot sabiedriskajā transportā. Ekrāns tālrunim, planšetei ir apgaismots, nav jātērē elektrība. E-grāmatu bibliotēka ir lieliska iespēja tiem, kuri dzīvo ārvalstīs, saglabāt latviešu valodu, jo tur tomēr ir ierobežotas iespējas iegādāties latviešu autoru grāmatas, nav jāpasūta, jāpērk fiziskās grāmatas. Statistika dati rāda, ka visvairāk e-grāmatas lasa Lielbritānijā, Vācijā un ASV. Var atlasīt grāmatas 19 kategorijās, ir redzams citu lasītāju vērtējums, var redzēt, kuras ir lasītākās, augstāk novērtētās," stāsta I. Ozoliņa un piebilst - e-grāmatu bibliotēka neaizstāj fiziskās bibliotēkas apmeklējumu, tās viena otru papildina. Mēneša laikā kopā pieņemto e-grāmatu skaits vienam lietotājam ir 18 e-grāmatas, vienlaikus var lasīt divas.

Alūksniešu priekšroka - drukātajām grāmatām Bibliotēkas direktore atzīst, ka alūksnieši tomēr nav tie čačlākie e-grāmatu lasītāji, vairāk dod priekšroku drukātajām grāmatām, bieži vien tas saistīts ar to, ka ikdienā darbs ir pie datora, tādēļ vakarā labprātāk vairs nevēlas lasīt grāmatas viedierīcē. Interese par e-grāmatu lasīšanu jūtami pieaugusi, sākoties pandēmijai, to veicinājis arī tas, ka bibliotēka piedāvā iegūt pieejas datus vai reģistrēties no jauna arī attālināti.

Tādēļ Alūksnes pilsētas bibliotēka piedāvā reģistrēties bibliotēkai arī attālināti, lai nodrošinātu iespēju pieslēgties un lasīt 3td e-grāmatu bibliotēkas grāmatas, izmantot digitālos resursus. "Nāciet, zvaniet, rakstiet bibliotēkai - mēs jums palīdzēsim!" aicina I. Ozoliņa.

Dace Plaude

Konkurss par interesantāko apsveikumu

Atzīmējot 3td bibliotēkas jubileju, šomēnes izsludināts konkurss lasītājiem par sīsnīgāko un interesantāko apsveikumu, un uzvarētāji saņems vērtīgas balvas. Latvijas publisko bibliotēku lasītāji aicināti sagatavot virtuales apsveikumus 3td bibliotēkai un publicēt tos sociālajos medijos - "Facebook.com", "Twitter" un "Instagram", pievienojot mirkjbirku #3td3gadi.

Apsveikumus varēs publicēt visu mēnesi līdz pat 31. janvārim ieskaitot. Sveicēji aicināti izpausties radoši - tas var būt gan elektronisks attēls fotogrāfijas vai jebkura cita dizaina veidā (zīmējums, karikatūra, komikss), gan audio vai video ieraksts, kurā var būt izteikts novēlējums, viedoklis par 3td bibliotēku, stāsts par kādu īpašu e-grāmatu vai arī par savu e-grāmatu lasīšanas pieredzi.

Dabūt grāmatu, neejot uz bibliotēku

Inita Lemba, lasa gan klasiskās, gan e-grāmatas:

"Par aktīvu 3td bibliotēkas lasītāju kļuvi pirms trim četriem mēnešiem. Tā kā nedzīvoju pašā pilsētā, tad nodomāju - kāpēc gan ne, ja, esot mājās, varu dabūt grāmatu, neejot uz bibliotēku. Pamēģināju un man iepatikās. Tagad esmu izlasījusi Stiga Lārsona trilogijas grāmatas "Meitene ar pūka tetovējumu", "Meitene, kas spēlēja ar uguni" un "Meitene, kas izpostīja sērseņu pūzni". Mentālā sajūta, lasot e-grāmatu, man ir tāda pati, kā lasot grāmatu drukātā veidā. Nejūtu apjomu, varu atvērt to jebkad, bet nejūtu grāmatu - tās smaržu, svaru, izskatu. Lasīt grāmatu e-formātā klēpj datorā ir ērti, varu uzlikt tik lielus burtus, cik gribu. Uz bibliotēku nevar aiziet desmitos vakarā, bet e-bibliotēkā, esot mājās, varu mierīgi izvēlies, kuru grāmatu lasīt. Manuprāt, pandēmijas laiks ir veicinājis e-bibliotēkas izmantošanu. Bibliotēka strādā, bet cilvēkam varbūt jāsež izolācijā, vai viņš ir kontaktpersona un nevar nekur doties. Kādam e-grāmatas ir grūti pieņemt, bet citam - veids, kā visērtāk lasīt. Man patīk abi veidi, katru reizi savs. Bet sajūtu, kas rodas, turot rokās grāmatu, nevar aizvietot. Klasisko bibliotēku e-grāmatas neaizstās, bet tas ir labs veids, kā to lasītājiem papildināt savas iespējas."

Arī naudas ietaupījums

Vita Vērdiņa, izlasījusi 118 e-grāmatas:

Par e-grāmatu eksistenci uzzināju laikā, kad nācās ilgstoši uzlabot veselību. Grāmatu klāsts 3td bibliotēkā ir plašs. Laikā, kad grāmatas ir ļoti dārgas, parēķināju, ka tas arī ir liels naudas ietaupījums, jo e-grāmatas 3td bibliotēkā pieejamas par brīvu. Tagad jau esmu izlasījusi 118. Mana mamma padomju laikos bija grāmatu izplatītāja Smiltēnes slimnīcā un varēja nopirkt visas grāmatas, kas bija pieejamas. Mājās vēl tagad ir liels skapis ar tām. 3td iepazīnu rakstniekus, kuru darbus iepriekš nebiju lasījusi - Janu Egli, Annu Gailīti, Ingu Jērumu. Ļoti patika viņu valoda. Izlasīju Māras Svīres grāmatas, arī stāstus, tostarp "Limuzīnu jānu nakts krāsā", kuru arī nebiju lasījusi. Nebūšu oriģināla, man patīk kriminālromāni. Kad atrodu kādu autoru, par kura darbiem radusies interese, ielieku meklētājā un varu atrast viņa sarakstītās grāmatas. Iepriekš lasīt datorā man nepatika, bet tad nopirku planšeti un lasīt ir ērti, var mainīt burtu lielumu, ekrāns ir apgaismots un, šķiet, nekaitē arī redzei. Cilvēkiem nav viegli pieņemt jauno un tā ir arī ar e-grāmatām, taču, kad pamēģini, nav nekādas vainas."

Patīk pieejamība un saturs

Baiba Strodāne, 3td bibliotēkas grāmatas lasa viedierīcē:

"Vasarā iegādājos e-grāmatu lasītāju "Kindle", ko visaktīvāk izmantoju ceļojumos. Man patīk šis process un ierīce, var izvēlēties grāmatas lasīt krieviski, angliki un citās valodās, attīstīt valodu prasmi. Grāmatas vai nu pērk vai iegūst, ielādējot tās ierīcē, ko 3td neatļauj. Līdz ar to e-grāmatu lasītājos 3td bibliotēku izmantot nevar. Es to daru viedierīcē. Man šī opcija šķita ļoti ērta un izlasīju daudz grāmatu, kuras iepriekš nezināju. Pieredze, lasot grāmatas 3td bibliotēkā ir visnotaļ pozitīva. Sevišķi man patika lasīt īso formātu saturu - stāstus. Ir ērti atrast, uzzināt, izlasīt. Atvērt e-grāmatas un lasīt tās var jebkurā laikā un vietā, dažādās situācijās. Plus ir to pieejamība un saturs, ja neapmierina viena grāmata, var meklēt nākamo. Tomēr, ja jāsalīdzina, labāk izvēlos e-grāmatu lasītāju. Tas ir moderni un ērti. Kad lasīju grāmatu viedierīcē, jutu, ka acis tomēr cieš. Drukātajām grāmatām ir savs šarms, bet e-grāmatas - tā droši vien ir nākotne. Joprojām ir aktuālas, skaistas un patīkamas drukātās grāmatas, ko var šķirstīt, aplūkot attēlus un, protams, dāvināt. Manā pazīnu lokā ir jaunieši, kuri izvēlas e-grāmatas un lasa tās angliki. Priecājos, ka lasīšanas tempi aug, tā ir attīstība un citādāka pasaules uztvere. Pieradu pie viedējās paaudzes, esmu uz "tu" gan ar drukāto grāmatu, gan e-grāmatu lasītāju. Manuprāt, lasīšanas procesā svarīgākais ir atcerēties, ko lasi, paņemt no grāmatas kādu domu, citātu, notikumu, uztvert to."

Palūgt autoram autogrāfu

Astrida Ievedniece, drukāto grāmatu cienītāja:

"Braucot autobusā vai sabiedriskajā transportā Rīgā, bieži redzu pasažierus, kuri iegrimuši e-grāmatas ekrānā. Esmu pa laikam domājusi par to, vai es gribētu lasīt e-grāmatas. Mūsu dzīvē jau tāpat ir daudz tehnoloģiju. Vienīgais arguments būtu - aizņemt plauktos grāmatas mazāk vietas. Man tomēr sirdij un acij tuvākas ir krāsainas grāmatu muguriņas plauktos, tipogrāfijas smarža no lapām un ilustrācijas. Apsēžoties divānā ar jaunu sējumu rokās, jau automātiski pārņem priecīgs satraukums, atklāja prieks. Lasīšana, lapu čaukstēšana liek koncentrēties uz saturu un vismaz kādu laiku esi atslēdzies no apkārtējās steigas, nervozitātes. Es lasu dažādu literatūru - vienā reizē bibliotēkā nemu grāmatas gan par vēsturi, gan vieglāka satura bestsellerus. Es dāvinu grāmatas arī bērniem un mazbērniem. Grāmatas tomēr ir dārgas un tāpēc veikalā izvēlamies tādas, kuras noderēs ilgtermiņā. Tradicionālajām grāmatām ir vēl viena laba īpašība - tikšanās reizē var autoram palūgt autogrāfu."

ČAKLĀKAIS LASĪTĀJS 2021. GADĀ. Ansis Brinkmanis.

Foto no Valmieras integrētās bibliotēkas arhīva

Sveicam Bērnu apkalpošanas nodaļas čaklāko lasītāju 2021. gadā

Lai gan pagājušajā gadā klātienē apmeklējumu skaits Valmieras bibliotēkas Bērnu apkalpošanas nodaļā bija salīdzinoši daudz mazāks nekā citus gadus, ik dienu

priecājamies sastapt aizrautīgus lasītājus. Tāpēc aizsākam jaunu tradīciju – čaklākā lasītāja sveikšanu. Apkopojām datus par izsniegumu skaitu katram aktīvajam Bērnu

apkalpošanas nodaļas lasītājam 2021. gadā. Varam atklāt, ka uzvarētājs krietni apsteidza sekotājus.

2021. gadā Bērnu apkalpošanas nodaļas ČAKLĀKĀ LASĪTĀJA titulu ieguvis Valmieras Pārgaujas sākumskolas 4.c klases audzēknis ANSIS BRINKMANIS ar 282 izsniegumiem.

Ansis saņēma pateicības balvu no bibliotēkas un tās atbalstītājiem Gardu Muti. Vaicāts par pagājušajā gadā mīlāko izlasīto grāmatu, Ansis atzīmēja Kadri Hinrikusas «Taksis un Dogs», kuru izlasījis pašā gada nogalē. Citus Bērnu apkalpošanas nodaļas apmeklētājus 2022. gadā Ansis izaicina pārspēt viņa šī gada rezultātu. Neapšaubāmi arī viņš pats šogad turpinās meklēt piedzīvojumus grāmatu pasaulē un izmantot bibliotēkas pakalpojumus.

Nāc un atrodi lasāmvielu arī Tu! Ik mēnesi iegādājamies jaunākās un aktuālākās grāmatas gan latviešu valodā, gan svešvalodās. Lasi, un varbūt nākošgad tieši Tu iegūsi čaklākā lasītāja titulu!

Lolita Dreimane,
Valmieras bibliotēkas
Bērnu apkalpošanas nodaļa

Avots: Liesma

Datums: 21-01-2022

GRĀMATA

Lasīt un dalīties

Antra Lāce

Jaunībā manam toreiz stipri narcistiskajam intelektam šī grāmata likās par prastu un es to neizlasīju. Bet tagad es to izbaudīju kā dzidra avota straumi. Klasisks bruņniecības romāns, kurā ir piedzīvojumi, noslēpumi, goda cīņas un arī lielas un pat postošas kaislības, bet nav psihiatrijas, ar ko tik pārbagāti modernie romāni.

Tas par Valtēra Skota «Aivenho». Pietika šīs nejauši atskritās lappuses, lai ieinteresētos. Tāda vienkārša un godīga atzišanās – būsim atklāti, mūsdienu latviešu politiķim netipiska. Un, ja vēl autors ir bijušais politiķis, tagad – žurnālists un rakstnieks (jau 2002. gadā iznāca viņa pirmā grāmata) Andrejs Panteļejevs, kura spriedumi ne vienmēr sabalsojas ar t.s. vairākuma viedokli, tad – jā, tur kaut kas varētu būt. Latviešu rakstniecībā šādā parādās sabiedrībā populāri vārdi, tostarp politiķi, bijušie un esošie – kaut, piemēram, Sandras Kalnietes debijas romāns. Bet Panteļejeva spriedumi un vērtējumi, kaut pat nepretendē uz literatūrkritikas laucību, laikam gan ir pirmais šāda veida darbs. Politiskis par literatūru? Kāpēc gan ne, ja ir ko teikt un tas var interesēt citus, jo te pat ar neapbruņotu aci var redzēt eruditu lasītāju... Tādu, kas spēj ektīgi aizsvilties, vārdus īpaši nemeklējot, un arī būt apbrīnojami iecietīgs pret citu autoru vājbām.

Nu jau vairākus gadus Andrejs Panteļejevs lasa un komentē grāmatas, vietnes Facebook grupā «Izcilas grāmatas» daloties ar pārdomām un atziņām. Pašlaik grupas biedru skaits sasniedzis 29 tūkstošus.

Andrejs Panteļejevs šķiet visai daudzveidīgs rakstītājs: no prātnieciskā Turgeņevs raksta par cilvēka dvēseles augstāstiem, Dostojevskis – par dvēseles pagrabiem līdz bēmišķīgajam ja kāds tomēr vēl nav izlasījis – apskaužu. Man tā negribējās grāmatu aizvērt ciet. Citviet atkal no filozofiskā maiņoties laikmetiem, mainās ideāli, bet nemainās cilvēka zemāpziņas motorika līdz tik sadzīvīskajam pirmā daļa noslēdzas ar to, ka Merso izdara slepkavību, otrā daļa attaisno viņa notiesāšanu.

Tikpat daudzveidīgs Panteļejevs šķiet arī kā lasītājs – no pieticības līdz snobismam. Skaidrojot savu mīlestību pret grāmatām, viņš ir atklāts: ne vienmēr tāds bijis, īpaši tad, kad dzīve sagriezusies mudžekļi sakarā ar visu to politiku. Priekšvārdā (tiešām ar to jāsāk lasīt šī grāmata – garlaicīgi nebūs!) skaidrots: ir pašsaprotami, ka grāmata aizved tavas domas projām no sevis. Bet nē, tik pašsaprotami ir tas, ka tad, kad tu atgriezies atpakaļ, tu atrodi sevi citādu. Jo realitātes loks ap tevi ir paplašinājies. Tam nākušī klāt citi cilvēki, citas ainavas, citi okeāni un citas zemes. Tam nācis klāt ir skaistums, cita mīlestība un cits nāids. Un šīs realitātes apvāršņa palielinājums iekārtojas blakus tur, kur mīt lielākā daļa mūsu realitātes, – atmiņas apcirkņos. Izmainot savas atmiņas, var izmainīt savu tagadni.

Vēl vienkāršāk: bijušais politiķis un fiziķis dzīvespriecīgi secina, ka viņam ir prieks ne vien lasīt, bet arī – dalīties ar izlasīto, jo prieks ir kā dzīvības šūna, kas vairojas daloties. Un kas gan šajā savādajā kovidlaikā mums vēl vairāk vajadzīgs, ja ne prieks?

Avots: Liesma

Datums: 21-01-2022

Plašākais bezmaksas pakalpojumu klāsts Zvārdē

IEVA VILMANE

Strīķu bibliotēka ir viena no mazākajām Saldus novadā, taču tās pakalpojumu daudzveidība tāda pati kā lielu pilsētu bibliotēkās.

Rosināju Strīķu bibliotēkas vadītāju VELGU KRŪMKALNU pārskatīt Rīgas Centrālās bibliotēkas bezmaksas pakalpojumus un norādīt uz tiem, kuri nav viņas vadītajā iestādē. No 20 pakalpojumiem Strīķos nav tikai četri — Eiropas Savienības informācijas punkta, piedāvājuma cilvēkiem ar redzes un kustību traucējumiem, kā arī divu vien Rīgas iestādei raksturīgu pakalpojumu. Citādi Strīķos ir viss, kas galvaspilsētas publiskajā iestādē. "Tas tāpēc, ka bibliotēku pakalpojumi ir standartizēti un nav atšķirības, vai esi bibliotekārs lielā pilsētā vai laukos," skaidro V. Krūmkalna.

Viņa Strīķu bibliotēkā strādā 26 gadus, piedzīvojusi tās modernizāciju, sākot no mūsdienu tehnoloģiju ieviešanas un visu bibliotēku saslēgšanu vienotā informācijas sistēmā, beidzot ar jaunākajām tendencēm bibliotēkai kļūt par vietējās sabiedrības tikšanās un mācīšanās vietu.

Saldus novadā tāpat kā citās pašvaldībās sarūk valsts un pašvaldību pakalpojumu sniegšanas vietu skaits. Strīķos bibliotēka palikusi vienīgā iestāde, kurā ikviens bez maksas drīkst lietot kopētāju, skeneri un printeri, piekļūt internetam ar stabili spēcīgu signālu, lasīt presi, grāmatas, skatīties filmas, pasūtīt jebkuru grāmatu no jebkuras bibliotēkas Latvijā utt.

V. Krūmkalna atzīst: pašvaldības naudas jaunām grāmatām maz, toties viņai apmaksā transporta izdevumus, lai tiktu pakal aizlienētām grāmatām uz Saldus, Novadniekiem, Ezeri, Zirņiem un novada bibliotēkām citviet. "Retu reizi cilvēks pasūta ko konkrētu. Lasītājiem lielākoties pietiek ar to, ko izvēlos pēc saviem ieskatiem. Pārsvārā visi apstājas tikai pie jaunumu plaukta, tāpēc ir jāpadomā, kā ieinteresēt par grāmatām pārējos plauktos. Piemēram, rīkoju literārās izstādes," pastāsta bibliotekāre.

VELGA KRŪMKALNA Zvārdes pagasta bibliotēkā strādā kopš 1995. gada. Zvārdeniekiem grāmata ir vismīļākā no visiem bibliotēkas informācijas resursiem.

Pasākumu sadaļa statistikā — gandrīz tukša, plāni šim gadam — ir. Tiklīdz valstī normalizēsies epidemioloģiskā situācija, kopā ar pagasta kultūras pasākumu rīkotāju domās par cilvēku pulcināšanu. "Divatā vieglāk," bibliotekāre uzsver sadarbības nozīmi.

Atskaite par pagājušo gadu Strīķu bibliotēkas statistikā nerāda krasu kritumu, un vidējais apgrozījums grāmatām un žurnāliem daudz neatšķiras no citiem gadiem. Iestādei ir nedaudz vairāk par 130 lietotājiem — aptverti 37% no visiem pagasta iedzīvotājiem. Šajā ziņā statistika izcila, jo tā skaitās laba, ja bibliotēku izmanto 20% iedzīvotāju. Zvārdeniekiem visvajadzīgās ir grāmatas un prese, nevis piekļuve digitālajai pasaulei.

Strīķu bibliotēkā Velgas Krūmkalnas kārtība ir kopš 1995. gada. Tas visiem bijis lielu pārmaiņu laiks, un viņa nebija vienīgā lauku mājas īpašniece, kurai bija svarīgi palikt Strīķos. "Toreiz do-

māju: labi te tāpēc, ka bērniem ir skola, man — darbs, mums — mājas. Kad piedāvāja atgriezties bibliotēkā (Velga tajā bija nostrādājusi nepilnu gadu uzreiz pēc vidusskolas beigām — līdz pieteicās pirmdzimtais; red.), nebiju izvēlīga, jo citu darbu pagastā neatrastu. Turklāt man ļoti gribējās strādāt, jo pa mājām biju dzīvojusi vairākus gadus," atceras bibliotekāre.

Sāka pusotrā telpā, jo viena bija kā noliktava, piekrāmēta vecām avīzēm un grāmatām. Kad saimniecību izveidēja un iekārtoja pa jaunam, bibliotēkai pievienoja kultūras nama rekvizītu glabātavu. "Atceros, ka pašai bija jākurina trīs krāsnis un jānes malka. Aukstās ziemās kurināju arī svētdienās. 2011. gadā ēku renovēja un ierīkoja centrālo apkuri. Man kļuva daudz vieglāk, taču brīva laika joprojām nav, jo vietā nākuši citi darbi — daudz vairāk jāstrādā ar datoru," smaida V. Krūmkalna. ☑

Avots: Saldus Zeme

Datums: 27-01-2022

Madonas novada interešu izglītības bērnu un jauniešu izstādē “Svētku laiks” Madonas novada bērnu literatūras nodaļā

Šis mācību gads Madonas Bērnu un jauniešu centrā saistīts ar 55 gadu jubileju, savukārt, Madonas novada bērnu literatūras nodaļai – 70 gadu jubileja. Vairāku desmitu gadu laikā ir izveidojusies cieša sadarbība. Paldies Madonas novada bibliotēkas direktorei Imeldai Saulītei, bērnu literatūras nodaļas vadītājai Līgai Fiļipovai un galvenajai bibliotekārei bērnu literatūras nodaļā Rutai Kozlovskai un citām bibliotekārēm.

Ir interesanti darboties starpdisciplināri. Veidojot vizuālas un vizuāli plastiskās mākslas, radošās industrijas un citu pulciņu audzēkņu iesniegto darbiņu izstādi, kopā ar bibliotekārēm

Līgu un Rutu tika piemēlētas atbilstošas grāmatīņas, kuras izstādes un bērnu lasītavas apmeklētājiem rada sevišķu interesi.

Bērni dažādās tehnikās radījuši istus mākslas darbus. Visdažādākie darbi no māla, koka, krāsainajām smiltīm un citiem materiāliem. Piemēram no va-

tes kociņiem veidotās sniegpārslīņas, vai no kartona izveidoti sienas dekorī. Šāda veida darbošanās attīsta skolēnos jaunas kompetences un dzīvei svarīgas prasmes.

Paldies skolotājiem, kuri šajā saspringtajā laikā bērnos spēj atklāt savus talantus, izpausties

radoši. Izstādes “Svētku laiks” dalībnieki: Madonas novada Degumnieku pamatskolas vizuālās mākslas pulciņš, skolotāja Una Salmane, Cesvaines vidusskolas “Skaisto lietu darbnīca”, skolotāja Ilze Pliska, Dzelzavas speciālās pamatskolas kokapstrādes pulciņš, skolotāji Gunārs Tālzemis, Atis Grinbergs, Madonas Valsts ģimnāzijas Mākslas studija, skolotāja Zane Beģe-Begge, Madonas pilsētas vidusskolas tehnikās jaunrades pulciņš, skolotāja Jekaterina Lītvina, 3D modelēšanas pulciņš, skolotāja Līga Ozdoba, Madonas Bērnu un jauniešu centra Mākslas studijas Tu visu vari, pulciņš „Milļietīņas” skolotāja Rimma Smoljska, krāsaino smilšu darbnīca, skolotāja Sandra Pulkstene, pulciņš „Es vides telpā”, skolotāja Laura Zariņa, Modes studijas „Defilē”, skolotā-

ja Vineta Blumberga, Keramikas pulciņš, skolotājs Māris Karlsons. Izstāde apskatāma vairs tikai līdz 29. janvārim.

Savukārt Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejā būs apskatāma interešu izglītības pedagogu darbu izstāde “Dzīves sapņu darbi”, kur pedagogi aicināti atklāt savus talantus, vai hobijs. Šāda izstāde tiek rīkota otro reizi. Nākotnē tā varētu veidoties kā tradīcija. Izstāde apskatāma no 28. janvāra līdz 13. martam.

**Informāciju sagatavoja
VINETA BLUMBERGA,
Madonas Bērnu un jauniešu
centra metodiķe,
Madonas novada interešu
izglītības vizuālās un
vizuāli plastiskās mākslas
pulciņu koordinatore**

Avots: Madonas Novada Vēstis

Datums: 2022-Janvāris